

Poutník

roč.22, č.11 12.3. 2023

12.3. **Ne** 3. neděle postníMše svatá v 8.30 v Postoloprtech, v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Pnětlukách13.3. **Po** pondělí po 3. neděli postní – výroční den zvolení papeže Františka
odpolední výlet pro děti s Poutníčkovým klubem14.3. **Út** úterý po 3. neděli postní
Den kanonie na Strahově
Mše sv. v 9.30 v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Strahově15.3. **St** středa po 3. neděli postní**Adorační den za nová povolání a za rodiny****celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství**
Mše sv. v 17.00 v Liběšicích16.3. **Čt** čtvrtek po 3. neděli postní17.3. **Pá** pátek po 3. neděli postní – **24 hodin pro Pána****Adorační den a noc naší farnosti****celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství**
výlet pro děti s Poutníčkovým klubemMše sv. v 17.00 v Liběšicích
po večerní mši svaté společná modlitba **křížové cesty**18.3. **So** sobota po 3. neděli postní
Mše sv. v 8.30 v Liběšicích19.3. **Ne** 4. neděle postní – **radostná (Laetare)**Mše svatá v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích

- Nabízíme Vám **květnovou pouť do Medžugorje** v termínu **3. – 10. 5. 2023**. Cena 4.700,- Kč a 125 Eur za ubytování s polopenzí. Podle počasí bude i zastávka u moře po cestě tam nebo zpátky. Bližší informace na www.vladkamedjugorje.cz
- V pátek před čtvrtou postní nedělí se opět koná na přání papeže Františka modlitební adorační a kající čas – **24 hodin pro Pána**. Čas pro setkání s Pánovou láskou a odpuštěním. Příležitost k adoraci za náš nepokojný svět a naše srdce. Celý den i noc je pro Vás otevřena **kaple Božího Milosrdenství v areálu liběšické fary k adoraci**. Svátost smíření je možné přijmout před nebo po večerní mši svaté nebo kdykoli na požádání.
- V pondělí **13. března** si připomínáme **deset let od zvolení papeže Františka**. Pamatujme na něj v modlitbě. Krásná videa k jeho výročí najdete na www.vaticannews.va/cs.

Poutníčkova

příloha
roč.22, č.11❖ **Požehnání** pro všechny farníky, přátele naší farnosti
a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00**(Papež František, 12.3.2023)**

Ježíš tiše žádá, abychom se postarali o žíznící

Tuto neděli nám evangelium představuje jedno z nejkrásnějších a neúchvatnějších Ježíšových setkání, setkání se samařskou ženou (srov. Jan 4,5-42). Ježíš a učedníci se zastavují u studny v Samařsku. Přichází žena a Ježíš jí říká: „Dej mi napít“ (v. 8). Rád bych se zastavil právě u tohoto výrazu: *Dej mi napít*.

Scéna nám ukazuje žíznivého a unaveného Ježíše, kterého Samaritánka nachází u studny v nejteplejší denní hodině, v poledne, a který jako žebrák prosí o občerstvení. Je to obraz Božího ponížení, Bůh se v Ježíši Kristu poníží, aby nás vykoupil, přichází k nám. Je to umenšení Boha v Ježíši, v němž se Bůh stal jedním z nás, ponížil se; žízní jako my, trpí stejnou vyprahlostí jako my. Při kontemplaci této scény může každý z nás říci: Pán, Mistr, mě prosí o nápoj. Má tedy žízeň jako já? Žízní stejně jako já? Ty jsi mi vskutku blízký, Pane! Jsi spjat s mou ubohostí... ale nemohu tomu uvěřit... vzal jsi mě zdola, z nejnižšího místa, kam nikdo nemůže dosáhnout, a přišel jsi ke mně, do této hloubi, a vzal jsi mě odtud, protože jsi po mně žíznil a nadále žízníš“ (P. MAZZOLARI, *La Samaritana, Bologna 2022, 55-56*). Ježíšova žízeň totiž není jen fyzická, vyjadřuje nejhlubší vyprahlost našeho života: je to především žízeň po naší lásce. Ježíš je víc než žebrák, *žízní po naší lásce*. A to se objeví ve vrcholném okamžiku umučení, na kříži; tam, před smrtí, když Ježíš řekne: „Žízním“ (Jan 19,28). Je to tatáž žízeň po lásce, která ho vedla k tomu, aby sestoupil, aby se ponížil a stal se jedním z nás.

Avšak Pán, který žádá o nápoj, je tím, kdo dává napít: při setkání se Samaritánkou vypráví o živé vodě Ducha svatého a na kříži se řine krev a voda z jeho probodeného boku (srov. Jan 19,34). Ježíš, žíznící po lásce, hasí naši žízeň láskou. A činí s námi to, co učinil se Samaritánkou: přichází k nám v našem každodenním životě, sdílí s námi naši žízeň, slibuje nám živou vodu, díky níž v nás tryská věčný život (srov. Jan 4,14).

Dej mi napít. Je tu ještě druhý aspekt. Tato slova nejsou jen Ježíšovou prosbou k Samaritánce, ale výzvou, byť někdy tichou, kterou k nám denně vysílá a žádá nás, abychom se postarali o žíznící. Utište žízeň druhých. *Dej mi napít*, říká tolik lidí v rodině, na pracovišti, na jiných místech, kde se často pohybuje. Žízní po blízkosti, pozornosti, naslouchání. To vypovídá o tom, kolik lidí žízní po Božím slově a potřebuje v církvi najít oázu, kde se může napít. *Dej mi napít* je voláním naší společnosti, kde spěch, honba za konzumem a především lhostejnost, tato kultura lhostejnosti, vytváří vyprahlost a vnitřní prázdnotu. A nezapomínejme, že tato prosba: *Dej mi napít*, je také voláním mnoha bratrů a sester, kterým chybí voda k životu, zatímco my dál znečišťujeme a hyzdíme náš společný domov, který sám, vyčerpaný a vyprahlý, „žízní“.

Tváří v tvář těmto výzvám nabízí dnešní evangelium každému z nás živou vodu, která z nás může učinit zdroj osvěžení pro druhé. A tak, podobně jako Samaritánka, která nechala džbán u studny a šla svolat lidi z vesnice (srov. v. 2), ani my už nemysleme jen na uhašení své vlastní žízně, včetně své intelektuální či kulturní žízně, ale díky radosti ze setkání s Pánem tišme žízeň druhých a dávejme jejich životu smysl, nikoli jako páni, ale jako služebníci tohoto Božího Slova, které uhasilo naši žízeň a nadále tak činí. Tak budeme schopni pochopit jejich žízeň a sdílet lásku, kterou nám Bůh dal. Kladu sobě i vám tuto otázku: Jsme schopni porozumět žízni druhých? Žízní lidí, žízní mnoha členů mé rodiny, tolika lidí v mém okolí? Můžeme se tedy dnes sami sebe zeptat: Žízním po Bohu a chci si uvědomit, že potřebuji jeho lásku jako vodu k životu? A pak, poté, co jsem uhasil tuto žízeň: záleží mi na žízni druhých? Duchovní žízní, materiální žízní?

Kéž se za nás Panna Maria přimlouvá a podporuje nás na naší cestě.